

Arrest

nr. 101 225 van 19 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 21 september 2012 een asielaanvraag bij de Belgische overheden.

1.2. Op 23 oktober 2011 neemt het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een Beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, geboren op 12 januari 1993 in Pristina in het huidige Kosovo. U woonde met uw ouders in Kosovo tot het oorlogsgeweld jullie in 1999 naar Subotica in Servië dreef.

U ging naar school in Subotica. Op weg van school naar huis werd u meermaals uitgescholden en geslagen. Hoewel u volgens eigen zeggen een goede student was, kreeg u op school stevast slechte punten van de leerkrachten omdat u Rom bent.

U verklaart verder dat uw vader in Servië gezocht werd door de politie. U weet niet waarom. U herinnert zich dat de politie thuis binnen kwam en uw vader zocht. Ook zou de politie jullie geslagen hebben.

Deze redenen deden uw ouders besluiten Servië te verlaten. Jullie verlieten Servië in oktober 2007. Op 18 oktober 2007 dienden uw ouders een eerste asielaanvraag in. U werd als minderjarig kind ingeschreven in het dossier van uw ouders. Uw ouders kregen op 28 september 2009 een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd op 5 februari 2010. Na afronding van de asielprocedure vroegen uw ouders een regularisatie om medische redenen aan. Uw moeder zou immers depressief zijn. Nadat jullie in mei 2012 een negatief antwoord op deze regularisatieaanvraag kregen, kregen jullie een bevel om het grondgebied te verlaten.

Jullie bleven echter in België. In juli 2012 trok uw vriendin, K.B. bij u in. Zij is minderjarig en heeft de vluchtelingenstatus via de asielprocedure van haar moeder. Intussen in ze zwanger van uw kind.

Op 21 september 2012 vroegen u en uw ouders opnieuw asiel aan. De asielaanvraag van uw ouders werd niet in overweging genomen.

U vreest opnieuw gepest te worden bij een terugkeer naar Servië. U vreest er geen toekomst te kunnen uitbouwen.

U legt de volgende documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Uw (vervallen) Servisch paspoort, afgegeven op 19 september 2006, een attest dat uw vriendin zwanger is, afgegeven op 5 oktober 2012, twee Servische juridische documenten in verband met de problemen van uw vader, afgegeven in 2009, een attest over uw integratie en die van uw familieleden, afgegeven op 1 juni 2012, een uittreksel van het bevolkings-, vreemdelingen- en wachtregister van de gemeente Roeselare[^] afgegeven op 3 oktober 2012, een verzendbewijs van DHL, afgegeven op 1 juni 2012.

B. Motivering

In eerste instantie moet vastgesteld worden dat u, nadat u de toenmalige Servische provincie Kosovo in 1999 verliet, tot oktober 2007 in Subotica in Servië verbleef. In 2002 zou u er permanent geregistreerd zijn (gehoor vader S.B). U bent in het bezit van een Servisch paspoort met domicilieadres in Subotica, afgeleverd in 2006. U bent dus een Servisch staatsburger.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 1 juni 2012 werd onder meer Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

In dit verband dient gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de

rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaaleconomische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich eeri vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Wat uw verklaringen dat u uitgescholden werd door andere burgers, en dat u op school lagere punten kreeg dan u zou verdiend hebben (CGVS p. 5), waarvan u vreest dat dergelijke gebeurtenissen zich bij terugkeer zullen herhalen, moet gesteld worden dat deze elementen niet dermate zwaarwichtig zijn dat ze als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden beschouwd. Bijgevolg blijkt uit uw verklaring over deze problemen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Over het feit dat u geslagen werd door andere burgers moet gesteld worden dat u geen feiten of elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Gezien u verklaart zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten is er geen belet om de bescherming daarvan in te roepen (CGVS p. 7). Ook blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten - dat niet zonder meer wordt gedoogd - aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft de problemen van uw vader in Servië, moet vooreerst worden opgemerkt dat deze geen invloed hebben op de beoordeling van uw situatie. Hoe dan ook, het CGVS oordeelde enkele jaren

geleden reeds dat er voor uw vader in Servië geen vrees voor vervolging is, noch een reëel risico op ernstige schade. U legt evenwel documenten neer die zouden moeten aantonen dat uw vader nog steeds gezocht zou worden door de politie in Servië. U weet niet waarvoor hij gezocht zou worden (CGVS p. 7). Uit de documenten die u neerlegt, die overigens van in 2009 dateren, blijkt enkel dat uw vader zich moest aanbieden in de hoedanigheid van beschuldigde van een overtreding. In één van de documenten staat vermeld dat uw vader artikel 30 alinea 1 punt 2 van de wet op de identiteitsdocumenten heeft overtreden. De oproeping om zich hierover te verantwoorden maakt dus deel uit van de normale rechtsgang en is op geen enkele wijze te beschouwen als een daad van vervolging noch als ernstige schade. In het tweede document wordt niet gespecificeerd om welke overtreding het gaat. Deze oproeping kan dus betrekking hebben op gelijk welke door uw vader begane overtreding, zoals illegale verkoop van goederen, een verkeersovertreding, enz. Ook uit dit document kan op geen enkele wijze worden afgeleid dat uw vader om welke reden dan ook onrechtmatig zou behandeld worden door de Servische staat.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw paspoort ondersteunt enkel uw verklaringen over uw identiteit en herkomst. Het uittreksel van het: bevolkings-, vreemdelingen- en wachtregister van de gemeente Roeselare en het doktersattest van uw vriendin ondersteunen enkel uw verklaringen over uw gezins-, en woonsituatie. Ook die staan hier niet ter discussie. Ook uw integratie, waarvan u een attest neerlegt, wordt niet betwist in deze. Het verzendbewijs van DHL ondersteunt enkel de wijze en het tijdstip waarop u aan bepaalde documenten bent geraakt. Ook die worden in deze niet betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat uw vriendin, die erkend vluchteling is, uw kind draagt en vermoedelijk in mei 2013 zal bevallen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing teniet te doen en "aan verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te verlenen" of "ondergeschikt: aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen zoals voorzien door art. 48/4 van de Vreemdelingenwet".

2.2. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De Raad treedt in onderhavige betwisting op als annulatierechter conform het gestelde in artikel 39/2, §1, laatste lid *juncto* artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

§ 1

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad kan:

1°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

In afwijking van het tweede lid, staat tegen de in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 bedoelde beslissingen enkel het in § 2 bepaalde annulatieberoep open.

§ 2

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

2.3. In de mate verzoeker een beroep in 'volle rechtsmacht' zou beogen merkt de Raad aldus op dat hij *in casu* optreedt als annulatierechter. De Raad is derhalve niet bevoegd om verzoekende partij een vluchtelingenstatuut toe te kennen of subsidiaire bescherming te verlenen. Verzoeker kan dan ook niet op ontvankelijke wijze vragen om de bestreden beslissing teniet te doen en "aan verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te verlenen" of "ondergeschikt: aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen zoals voorzien door art. 48/4 van de Vreemdelingenwet". Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Het middel wordt als volgt toegelicht:

"De bestreden beslissing geeft blijk van een gebrekkige materiële motivering. Het hoger beroep is hoofdzakelijk gebaseerd op het gebrekkig karakter van deze materiële motivering, evenals op een aantal beoordelings- en inschattingfouten. De in de beslissing aangehaalde motieven kunnen de beslissing niet dragen.

1. *De bestreden beslissing stelt dat uit de informatie aangaande de actuele situatie van de Roma-zigeuners in Servië, waarover het C.G.V.S. beschikt, blijkt dat de moeilijke socio-economische situatie waarin heel wat Roma-zigeuners zich bevinden, het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine. Er wordt gesteld dat het beleid van de Servische overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid, en dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden. Verder wordt er gesteld dat in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van de minderheden aanwezig is, en dat de rechten van de minderheden worden gerespecteerd.*

2. *Verzoeker kan wel aannemen dat er wel wetten zullen gestemd zijn die de discriminatie moeten doen afnemen, en dat er dienaangaande héél wat intentieverklaringen zullen afgelegd worden zijn. De dagdagelijkse realiteit is echter een teken aan de wand. De discriminatie waarvan de Roma-bevolking het slachtoffer is, overstijgt het niveau van een 'aanvaardbare' discriminatie. De Roma-bevolking wordt in Servië gediscrimineerd louter en alleen omwille van haar ethnische Roma-afkomst. De bescherming van het Verdrag van Genève strekt zich niet enkel uit tot vervolging in de echte zin van het woord, maar ook tot grove discriminatie en menonwaardige behandeling.*

Het is een onloochenbaar feit dat de Roma-bevolking in Servië vaak op een menonwaardige wijze behandeld wordt, en dat de Roma's het slachtoffer zijn van grove discriminaties - soms zelfs van geweldplegingen - en dit door de lokale administraties, de politie, de medische diensten, de schoolinstellingen en de plaatselijke bevolking in het algemeen. Op het gebied van opleiding, tewerkstelling, woongelegenheden en medische zorgen wordt de Roma-bevolking zwaar gediscrimineerd in vergelijking met Servische staatsburgers. Hun kinderen krijgen in het onderwijs niet dezelfde kansen als de Servische kinderen.

3. *Het feit dat deze discriminatie vaak uitgaat van de lokale bevolking en niet van de overheid, doet weinig of niets terzake. Als de overheid niet kan - of wil - instaan voor een voldoende bescherming en een evenwaardige behandeling van de Roma-bevolking, kan terecht besloten worden dat de Roma's het slachtoffer zijn van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zodat hieruit volgt dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van art. 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.*

De bestreden beslissing haalt trouwens zelf in haar beslissing (blz. 2) aan dat uit de informatie waarover het C.G.V.S. beschikt, blijkt dat er binnen de Servische politie nog steeds een aantal belangrijke hervormingen dienen te gebeuren. Hieruit kan worden afgeleid dat de politie in Servië nog steeds niet behoorlijk functioneert, en er nog altijd sprake is van discriminatie. Er mag er door de asielautoriteiten van de landen waar de asielzoekers hun toevlucht zoeken, bijgevolg niet van uitgegaan worden dat er in Servië geen sprake meer zou zijn van geweld, discriminatie of vervolging van de Roma-bevolking.

4. *De bestreden beslissing stelt dat de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging dient genomen te worden wanneer uit de verklaringen van de asielzoeker niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève.*

De bestreden beslissing stelt verder dat Servië, bij K.B. van 1 juni 2012, als veilig land van herkomst vastgesteld werd.

Een asielzoeker wordt als vluchteling erkend, indien hij/zij aannemelijk maakt dat discriminatie voor hem/haar persoonlijk heeft geleid tot ernstige beperkingen in zijn/haar bestaan, en het aannemelijk is dat de autoriteiten hem/haar niet hebben kunnen of willen beschermen tegen deze vorm van discriminatie.

Verzoeker heeft het C.G.V.S wel degelijk op de hoogte gebracht van de persoonlijke problemen die hij en zijn familie in Subotica moesten ondervinden. Verzoeker verklaarde dat hij herhaaldelijk op erge wijze gepest werd door onbekende Serviërs, dat bovendien de politie naar zijn huis is gekomen om zijn vader te zoeken, en dat zijn vader op dat ogenblik door de politie geslagen werd.

5. De bestreden beslissing stelt dat de problemen van de vader van verzoeker in Servië geen invloed hebben op de beoordeling van de situatie van verzoeker. Nochtans heeft verzoeker duidelijk verklaard dat de politie verschillende malen is langsgelopen om zijn vader te komen zoeken. De politie heeft toen verzoeker en zijn familie verschillende keren geslagen. Bovendien werden er nog documenten neergelegd waaruit blijkt dat de vader van verzoeker nog steeds door de politie wordt gezocht. Het zou toch opmerkelijk zijn dat de Servische politie nog zoveel moeite doet om de vader van verzoeker indien het - zoals het C.G.V.S. beweert - zou gaan om een minimale overtreding.

6. Omwille van de vele pesterijen en de zware discriminatie die de familie BERISA heeft moeten ondervinden, werden ze gedwongen om hun land te verlaten en naar België te komen. Verzoeker heeft geen toekomst meer bij eventuele terugkeer naar Servië, en hij vreest opnieuw de zware pesterijen. Het is niet onbelangrijk op te merken dat verzoeker niet eens meer de taal van zijn land van herkomst beheerst en de laatste vijf jaar louter Nederlands spreekt.

7. Ondergeschikt : er kan niet ernstig betwist worden dat de Roma-bevolking in Servië omwille van haar afkomst gediscrimineerd wordt, en vaak zelfs op erge wijze mishandeld wordt. Er zij erop gewezen dat de discriminatie waarvan verzoeker het slachtoffer is, wat aard en intensiteit betreft, beschouwd kan worden als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, zodat verzoeker minstens op subsidiaire bescherming aanspraak kan maken.

Door dit niet aan te nemen heeft het C.G.V.S. zich kennelijk onredelijk opgesteld, en werd de beslissing gebaseerd op motieven die deze beslissing niet kunnen dragen. Alleen als er voldoende zekerheid bestaat dat een eventuele terugkeer naar het land van herkomst veilig is, kan een beschermingsstatus worden geweigerd.

Artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet stelt :

« § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict ».

Verzoeker werd in zijn land van herkomst op een weinig menselijke manier behandeld. Het is onmogelijk, zoals hierboven reeds aangehaald, om voldoende bescherming te krijgen van de Servische autoriteiten tegen de discriminatie waarvan hij het slachtoffer is.

Verzoeker meent dan ook, ondergeschikt, recht te hebben op het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus.”

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3. De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig

land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*
- Servië”*

In het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012, wordt onder meer verwezen naar het advies dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verstrekt heeft aangaande de landen die op de lijst van veilige derde landen kunnen worden opgenomen.

Voor wat betreft Servië, kan het volgende gelezen worden: “Voor wat betreft Servië, besluit de Commissaris-generaal als volgt: Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Servië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Servië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Servië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er

uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn. Het kan onder meer gaan om vormen van ernstige discriminatie die als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen beschouwd worden, zonder dat de nodige bescherming kan geboden worden.”

In de aanhef van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

3.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de aanhef van zijn beslissing verwijst naar artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij er de aandacht op vestigt dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. *“Het komt toe aan de asielzoeker om substantiële redenen op te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Slechts indien, ná individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”* (parl.stukken, DOC 53 1825/003).

3.5. Verzoeker houdt een uitgebreid en algemeen betoog over de situatie van Roma in Servië waarin hij stelt dat de discriminatie van Roma het niveau van *“aanvaardbare”* discriminatie overstijgt en in wezen neerkomt op vervolging.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat het commissariaat-generaal zich gebaseerd heeft op uitgebreide objectieve informatie ter beoordeling van de specifieke situatie van verzoeker als Roma.

Derhalve stelt het Commissariaat-generaal het volgende:

“In dit verband dient gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen

ter verbetering van de moeilijke sociaaleconomische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma.”

Waar verzoeker stelt dat *“De bescherming van het Verdrag van Genève strekt zich niet enkel uit tot vervolging in de echte zin van het woord, maar ook tot grove discriminatie en menonwaardige behandeling”*, merkt de Raad op dat het Commissariaat-generaal dienaangaande heeft gesteld:

“Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.”

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn louter betoog niet aantoont dat *“het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin”*. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er sprake is van een *“problemen”* die *“dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt”*.

Het Commissariaat-generaal preciseert dat eventuele problemen van discriminatie in Servië echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er wordt over bericht of gedocumenteerd. *In casu*, draagt verzoeker zulke berichten of documentatie niet aan.

Het Commissariaat-generaal voegt er aan toe dat: *“. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden”* en besluit dat *“Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt onjuist is noch dat het Commissariaat-generaal omtrent de situatie van Roma in Servië onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld en gemotiveerd.

3.6. De verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing vermeldt dat er *“binnen de Servische politie nog steeds een aantal belangrijke hervormingen dienen te gebeuren en noodzakelijk”* zijn, waaruit zou kunnen afgeleid worden dat de politie in Servië niet behoorlijk functioneert en dat er nog altijd sprake is van discriminatie.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent als volgt gemotiveerd:

“Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten - dat niet zonder meer wordt gedoogd - aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan

binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Aldus maakt de verzoeker met zijn louter betoog geenszins aannemelijk dat omwille van het gegeven dat er nog een aantal belangrijke hervormingen dienen te gebeuren, zou kunnen worden afgeleid dat de politie in Servië niet behoorlijk functioneert noch dat er sprake is van discriminatie.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het Commissariaat-generaal op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat in geval van "eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opereren autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980" noch dat de conclusie dat de rechtsbescherming in Servië voldoet aan de criteria van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet onjuist is.

3.7. Verzoeker betoogt dat hij het Commissariaat-generaal wel degelijk op de hoogte gebracht heeft van de persoonlijke problemen die hij en zijn familie in Subotica moesten ondervinden, wat steun vindt in het administratief dossier.

De Raad stelt evenwel vast dat het Commissariaat-generaal deze problemen heeft onderzocht en beoordeeld.

Met name oordeelde het Commissariaat-generaal omtrent de pesterijen en discriminatie die verzoeker en zijn familie zouden hebben ondervonden dat "gesteld [moet] worden dat deze elementen niet dermate zwaarwichtig zijn dat ze als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden beschouwd". Het Commissariaat-generaal besloot dat uit verzoekers verklaring over deze problemen niet duidelijk blijkt dat er dat er wat verzoeker betreft een gegronde vrees voor vervolging is.

Over het feit dat verzoeker werd geslagen door andere burgers, oordeelde het Commissariaat-generaal dat verzoeker geen feiten of elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat verzoeker geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Aangezien verzoeker verklaarde nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten oordeelde het Commissariaat-generaal dat er geen belet is om de bescherming daarvan in te roepen.

Door het louter herhalen van zijn asielrelaas slaagt verzoeker er niet om de concrete motieven hieromtrent te weerleggen. Hetzelfde geldt voor de loutere beweringen van verzoeker dat hij "geen toekomst meer [heeft] bij eventuele terugkeer naar Servië". Waar verzoeker betoogt dat het niet onbelangrijk is op te merken dat verzoeker niet eens meer de taal van zijn land van herkomst beheerst en de laatste vijf jaar louter Nederlands spreekt, ziet de Raad niet in wat de relevantie van dit gegeven is in het kader van verzoekers asielaanvraag en het onderzoek naar een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, noch wordt dit door verzoeker verduidelijkt.

3.8. Verzoeker verwijst voorts naar de problemen van zijn vader in Servië en stelt dat verzoeker en zijn familie verschillende keren zijn geslagen door de politie die nog steeds naar zijn vader zoekt. Verzoeker verwijst naar documenten die werden voorgelegd waaruit blijkt dat de vader van verzoeker nog steeds door de politie wordt gezocht.

De Raad stelt vast dat het Commissariaat-generaal dienaangaande als volgt motiveert:

"Wat betreft de problemen van uw vader in Servië, moet vooreerst worden opgemerkt dat deze geen invloed hebben op de beoordeling van uw situatie. Hoe dan ook, het CGVS oordeelde enkele jaren geleden reeds dat er voor uw vader in Servië geen vrees voor vervolging is, noch een reëel risico op ernstige schade. U legt evenwel documenten neer die zouden moeten aantonen dat uw vader nog steeds gezocht zou worden door de politie in Servië. U weet niet waarvoor hij gezocht zou worden (CGVS p. 7). Uit de documenten die u neerlegt, die overigens van in 2009 dateren, blijkt enkel dat uw vader zich moest aanbieden in de hoedanigheid van beschuldigde van een overtreding. In één van de documenten staat vermeld dat uw vader artikel 30 alinea 1 punt 2 van de wet op de identiteitsdocumenten heeft overtreden. De oproeping om zich hierover te verantwoorden maakt dus deel uit van de normale rechtsgang en is op geen enkele wijze te beschouwen als een daad van vervolging noch als ernstige schade. In het tweede document wordt niet gespecificeerd om welke

overtreding het gaat. Deze oproeping kan dus betrekking hebben op gelijk welke door uw vader begane overtreding, zoals illegale verkoop van goederen, een verkeersovertreding, enz. Ook uit dit document kan op geen enkele wijze worden afgeleid dat uw vader om welke reden dan ook onrechtmatig zou behandeld worden door de Servische staat."

Met het louter betoog "*Het zou toch opmerkelijk zijn dat de Servische politie nog zoveel moeite doet om de vader van verzoeker indien – zoals het C.G.V.S. beweert – zou gaan om een minimale overtreding*" faalt verzoeker evenwel in het ondermijnen van de concrete motieven van de bestreden beslissing en toont hij niet aan dat het Commissariaat-generaal op onzorgvuldige of kennelijke onredelijke wijze heeft besloten dat "*op geen enkele wijze afgeleid [kan] worden dat uw vader om welke reden dan ook onrechtmatig zou behandeld worden door de Servische staat*".

3.9. Op ondergeschikte wijze betoogt verzoeker dat de Roma-bevolking in Servië omwille van haar afkomst wordt gediscrimineerd en dat deze discriminatie van die aard en intensiteit is, dat ze beschouwd kan worden als ernstige schade. Verzoeker voegt er aan toe dat hij in zijn land van herkomst op een weinig menselijke manier werd behandeld en dat het onmogelijk is om voldoende bescherming te krijgen van de Servische autoriteiten tegen de discriminatie waarvan hij slachtoffer is.

Gelet op wat voorafgaat in punt 3.5 en gelet op het gegeven dat ook nu de verzoeker zich beperkt tot een louter betoog, maakt de verzoeker niet aannemelijk dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt onjuist is noch dat het Commissariaat-generaal omtrent de situatie van Roma in Servië onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld en gemotiveerd dat "*er ook geen sprake [is] van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel van de Vreemdelingenwet*".

Gelet op wat voorafgaat in punt 3.6 en gelet op het gegeven dat ook nu de verzoeker zich beperkt tot een louter betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat het Commissariaat-generaal omtrent de rechtsbescherming van Roma in Servië onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat in geval van "*eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980*" noch dat de conclusie dat de rechtsbescherming in Servië voldoet aan de criteria van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet onjuist is.

3.10. Verzoeker geeft weliswaar aan niet akkoord te gaan met de appreciatie van de door haar aangebrachte gegevens door de Commissaris-generaal en betoogt dat de Roma gediscrimineerd worden en Servië niet veilig is voor de Roma, doch zij laat na de motieven die aan de basis liggen van de bestreden beslissing te weerleggen. Hij beperkt zijn betoog tot loutere beweringen maar maakt hiermee geenszins aannemelijk dat de vaststellingen die de Commissaris-generaal heeft gemaakt incorrect zijn of dat de Commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

De Raad herinnert eraan dat voor vreemdelingen die afkomstig zijn uit een veilig land een vermoeden geldt "*dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is*". Het is dus aan de verzoekers om duidelijk aan te tonen dat er wel degelijk een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.

De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, pertinente en deugdelijke motieven.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES